

THE MARRIAGE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: EVLİLİK

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ben hiçbir zaman kalıplara göre yapılmadım. Ne doğduğumda, ne 61 yaşında. Düşüncelerim her zaman eyleme doğru dümdüz yürüdü; geride kalan kelimeler ise yalnızca yankı olarak hayatta kaldı — bir ton, bir jest, cümleden fazlasını söyleyen bir sessizlik.

Ve her şey 1900'lerin başındaki çiftleri izlediğimde başladı. Sağlam evlilikler, uzun ömürler ve icat edilmiş en eski felsefeyle idare edilen ihanetler: kalp görmezse göz acımaz. O zamanlar aldatmak bir aile yatırımıydı. Çocuklar yan üründü, iş kaderdi, düğünler de tek gerçek masraftı — zarflar eğlencenin parasını öderdi, gerisi çiftin sırtındaydı. İnsanlar bunun televizyon olmadığı için olduğunu söyler. Talk show yoktu. Oyalanacak bir şey yoktu. Sadece yemek, yakınlık ve insan olmanın ilkel gerçeği.

Peki ben ne yaptım? Evlenmeye başladım. Her yerde.

Polonya, 1985. Düğün öncesi dönem bir başyapıttı: sana her şeyini verirdi, akrabalar sana bayılırdı ve herkes gülümserdi, çünkü törenden sonra... önündeki 50 yıl boyunca kendi başının çaresine bakacağını bilirlerdi.

Ve sekiz yıl bir Katolik yatılı okulunda yetiştiğim için iki aşamada ısrar ettim: önce manevi ritüel, yasal evraklar sonra. Çok sonra. Fazla geç. Aslında... hiçbir zaman.

1985 ile 1992 arasında dünya neredeyse üç kez evlendiğime inandı. Ritüeller kusursuzdu. Yasal kısım mı? Ben hep “müsait değildim.”

Sonra hayat her zaman yaptığını yaptı: karşıma evimden yüz metre ötede yaşayan bir kadın çıkardı. Sistemi o bozdu. Benimle, bunun benim fikrim olduğuna inanarak evlendi. Öyle inanmasına izin verdim. Çünkü ona yenilmek tek gerçek zafer gibi geliyordu. Sonuç: üç çocuk, otuz üç yıllık evlilik.

Ama hikâye burada bitmiyor. 1995 ile 2015 arasında dünyanın dört bir yanında on bir sembolik evlilik daha biriktirdim. Aynı ritüel, aynı büyü, aynı kaçış. İnsanlar bana inanmadı. Hâlâ inanmıyorlar.

Ve bir gün basit bir şey anladım: dünyadaki her kadınla evlenemezdim. Hepsini tutamazdım. Ama anları tutabilirdim. Birer birer. Çünkü kadınlar — hepsi — biz erkeklerden her zaman üstün oldu.

Ve hâlâ buradayım, hâlâ onları fethetmeye çalışıyorum, her seferinde bir an. Çünkü dürüstçe inandığım tek evlilik bu oldu.

Nando